

סדר הלמוד לשנה מעברת כ"ו אדר א:

עא על-ידי שהצדיק הגדול יכול להאיר לגדולים במעלה בחינת
 "דרי מעלה" ולהודיע להם כי עדין אינם יודעין כלל מגדלתו
 ותברך. על-ידי-זה בעצמו יכול לקרב הרחוקים והנמוכים מאד
 ולחזק את לבבם לבל יתיאשו מן הרחמים חם ושלום, כי עדין
 השם אתם ועמם כי "מלא כל הארץ כבודו" (שם אות י"ד ט"ז ט"ז ועיין
 גרים אות י"ד):

עב מענין התחזקות להאדם מחמת שצריך לידע, שאי אפשר לו
 בשום אופן לידע בזה העולם היכן הוא עומד ואוחז וזה עקר
 בחירתו ונסיונו, רק שצריך להתחזק באמונה להאמין גם
 בעצמו שאין שום תנועה טובה שלו נאבדת חם ושלום, כמו
 שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, (עין אמונה אות ק"א):

עג מי שיסתכל בעין האמת על בטול הזמן, ואיך הזמן עובר
 ופורח ואין לו מנוחה אפלו כרגע, כי באמת אין שום זמן כלל רק
 מחמת קטנות דעתנו נדמה לנו, כאלו יש איזה בחינת זמן, כמו
 שנדמה להאדם הישן וחולם ברבע שעה ונדמה לו בחלומו
 שעברו עליו שבועים שנה, וכל זה מחמת קטנות דעתו אז. כי הלא
 תכף אחר-כך בהקיצו רואה בעיניו, שלא עבר עליו רק רבע שעה.
 כמו כן ממש לענין מה שנדמה לו באמת שיש איזה בחינת זמן
 ובאמת אין שום זמן כלל, כמבאר כל זה בפנים, ואם יסתכל
 האדם על-זה באמת, אזי בודאי ישים כל לבו לבטל הבלי הזמן
 ולשים כל תקותו בבחינת למעלה מהזמן גם על-ידי-זה שיאמין
 בבחינת למעלה מהזמן, על-ידי-זה לא יפל לעולם משום נפילה
 שבעולם יהיה איך שיהיה, כי יזכיר את עצמו שיש בחינת אני

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תלח - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

היום ילדתיך הנאמר במשיח שהוא בחינת למעלה מהזמן, ששם נתתקן הכל וכל הזמן שעבר נתבטל לגמרי ונעשה כאלו היום נולד ממש עליידי בחינת למעלה מהזמן, שמשגיגין הצדיקי אמת שהם בחינת משיח. וזה עקר התקוה וההתחזקות לשוב מכל הפגמים שנפל בהם כל אחד כפי בחינתו, שכלם נמשכים מבחינת המעשה הרע הנעשה תחת השמש והזמן. וכשרוצה לטהר את עצמו מזהמתו ולשוב להשם יתברך באמת ולהכליל בבחינת למעלה מהזמן, כי עקר התשובה הוא בבחינת למעלה מהזמן, כמבאר בפנים, אבל איך זוכין להפך ולתקן כל הימים והזמנים שעברו עליו בפגמים כאלו. על כן עקר תקותו ותקונו עליידי בחינת למעלה מהזמן ששם נתתקן הכל ונעשה כאלו היום נולד ממש:

וכל זמן שיש להאדם נקדת האמונה שמאמין בהשם יתברך ובעולם הבא ובביאת משיח שהוא בחינת למעלה מהזמן הנאמר אצל משיח, עליידיזה יש לו תקוה לעולם. ואיך שהוא מאחר שמחזק את עצמו בפה שהוא, אזי יש תקוה לאחריתו עליידי בחינת אני היום ילדתיך שהוא קדשת משיח שמשם נמשך קדשה ותקון על כל הגרים ובעלי תשובה. כי אפלו גר שנולד מזהמת העכו"ם וכשבא להתגיר אמרו עליו רבותינו, זכרונם לברכה, גר שנתגיר בקטן שנולד דמי בחינת אני היום ילדתיך, מאחר שבא עתה לכנס בקדשת ישראל, מכל שכן הבעל תשובה שנולד בקדשת ישראל אף-על-פי שבאמת עבר עליו מה שעבר רחמנא לצלן. אף-על-פי-כן כשרוצה לשוב באמת ולכנס בקדשת ישראל בשלמות, אזי צריך לחשב בכל יום ובכל שעה כאלו היום נולד ממש שזה נמשך מקדשת הצדיקים שהם בחינת משיח, שנאמר

בו, אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתִיךָ, וְזֶה עֵקֶר הַכְּנִיסָה לְתִשׁוּבָה וְלִקְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל. כִּי כְשִׁיחֶיָה בְּבַחֲיִנָה זֹאת לַחֲשֹׁב בְּכָל עֵת כְּאִלּוּ עֲתָה נִוּלַד וְאִפְלוּ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה, יִתְחַזֵּק בְּכָל פֶּעַם וַיִּחַשֵׁב בְּלִבּוֹ שְׁעֲתָה נִוּלַד אֲזַי בְּיָדָי סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֲזַי יִתְתַקֵּן הַכֹּל, כִּי הַיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים יִפְלוּ וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה עַל-יְדֵי תִשׁוּבָתוֹ הַשְּׁלֵמָה וַיְהִי נִכְלָל הַכֹּל בְּבַחֲיִנַת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן בְּבַחֲיִנַת מְשִׁיחַ בְּבַחֲיִנַת אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתִיךָ. וְזֶה בְּבַחֲיִנַת תְּשׁוּבָה אֲנוֹשׁ עַד דִּכָּא וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, עַד דְּכִדּוּכָה שֶׁל נֶפֶשׁ, אֲף-עַל-פִּי-כֵן מוֹעִיל גַּם אֲזַי תִּשׁוּבָה, בְּבַחֲיִנַת וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם, וְכָל זֶה עַל-יְדֵי בְּבַחֲיִנַת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן שְׁזֵה בְּבַחֲיִנַת כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר כּו'. וְזֶה גַּם כֵּן שְׁמַתְחִיל הַמְזֻמּוֹר, אֲדַנִּי מְעוֹן וְכו' בְּטָרַם הָרִים יִלְדוּ וְכו' וּמְעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל, שְׁכָל זֶה הוּא בְּבַחֲיִנַת לְמַעְלָה מִהַזְּמַן. כִּי דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִין לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה תָּמִיד יְהִי אִיךָ שִׁיחֶיָה וְכָל הַמְזֻמּוֹר זֶה סוּבֵב הוֹלֵךְ עַל עֲנִין זֶה, עֵינַי פָּנִים (הַלְכוֹת מִיֵּלָה הַלְכָה ד' אוֹת י"ז י"ח י"ט):

עַד לְעֲנִין מַה שְׁיִכּוֹלִין לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי הַתְּחִיבּוֹת בְּשַׁעַת יִרִידָה שְׁתִּתְהַפֵּךְ הִירִידָה לְעֲלִיָּה וְשַׁעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא יִתְחַדֵּשׁ לְטוֹבָה בְּהַתְּחִיבּוֹת נִפְלָא, [עֵינַי טְלָטוּל וְנִסְיָעָה אוֹת י']:

עַה מְעַנִּין מַה שְׁבְּמִצּוֹת נִגְעִים מְרַמְזוּ הַתְּחִיבּוֹת גָּדוֹל לְהָאָדָם שְׁלִפְעָמִים דִּיקָא כְּשִׁמְנִיעַ לְתַכְלִית הִירִידָה אֲזַי זֹכֶה לְקַבֵּל טְהוּרָה וְתַקוּן לְנַפְשׁוֹ וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, שְׁזֵה בְּבַחֲיִנַת בְּהִרְתָּ כְּגָרִים טָמֵא פְּרָחָה בְּכָלוֹ טְהוּר וְכו', [עֵינַי יִרְאָה אוֹת פ"ח]:

עו לְפִעְמִים בְּחִמְלַת הַשֵּׁם נִפְתָּח לְהָאָדָם אֹר גָּדוֹל וְנִדְמָה שְׁבּוּדָאֵי יְהִי אִישׁ כְּשֶׁר כָּרְאוּי וְאַחַר-כֵּךְ פִּתְאֵם נִחְשָׁךְ לוֹ כְּאִלּוּ בָּא הַשֶּׁמֶשׁ מִמַּשׁ פִּתְאֵם שְׁלֵא בְּעוֹנָתָהּ, שְׁזֵה בְּבַחֲיִנַת מַה שְׁנֵאמַר בְּיַעֲקֹב וַיִּפְגַּע

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרמ"ג
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בַּמָּקוֹם, כִּי בִּבְרָהֶם נֶאֱמַר: וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק, אֲבָל יַעֲקֹב
אָבִינוּ זָכָה לִפְגַּע מִמֶּשׁ בַּמָּקוֹם כַּמּוּבָא בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן
כְּתִיב בַּתִּירָה וַיִּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם
לְבִרְכָה, שֶׁלֹּא בְּעוֹנְתָהּ, הֵינּוּ כַּנִּ"ל. וְאִזּוֹ הוֹדִיעוּ לּוֹ בַּחֲלוֹם שֶׁכָּל זֶה
בְּחִינַת וְהִנֵּה סֶלֶם מְצָב אֶרֶץ וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה, שְׂזֵהוּ כָּל
עֲבוֹדַת הָאָדָם שְׁצָרִיד לֵילֵךְ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא כְּמוֹ שְׁעוֹלִין בַּסֶּלֶם
וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹקִים עוֹלִין וְיִוְרְדִין בּוֹ, הֵינּוּ שְׁצָרִיד שִׁיְהִי
לְהַצְדִּיקִים שֶׁנִּקְרָאִים מִלְּאֲכֵי אֱלֹקִים כַּמָּה וְכַמָּה עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת
וְקֹדֶם הָעֲלִיָּה צָרִיד שִׁיְהִי יְרִידָה וְהִירִידָה הִיא תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה. עַל
כֵּן אֵל יִשְׁתּוּמֵם הָאָדָם וְלֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ מִכָּל מַה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו, כִּי
אֲפִלּוֹ כְּשֶׁהוּא בְּבַחֲינַת עֲלִיָּה שְׂרוּאָה אֵיזָה יִשׁוּעָה וְהַתְּנוּצָצוֹת אֵל
יִטְעָה שְׁכָבֵר הָאוֹר שְׁלוֹ, רַק יֵדַע שְׁעֵדִין הוּא רְחוֹק מְאֹד וְעַל־יְדֵי־זֶה
לֹא יִפֹּל כְּשֶׁרֹאָה אַחֲר־כֵּךְ שֶׁנִּחְשֵׁךְ אֲצִלוֹ הָאוֹר שְׂזֵה בְּחִינַת יְרִידָה.
כִּי בְּאַמַּת אַף־עַל־פִּי־כֵן הָאוֹר שְׁכָבֵר הָאֵיר לּוֹ לֹא נִכְבָּה וְלֹא יִסְתַּלֵּק
מִמֶּנּוּ חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי אוֹר חֲסֵדוֹ יִתְבָּרֵךְ מֵאֵיר עָלָיו תָּמִיד רַק שֶׁהַכֹּל
הוּא בְּבַחֲינַת מִפְּרָחַק תָּבִיא לְחֻמָּה וּבְבַחֲינַת וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם
מֵרְחוֹק. אֲבָל סוּף כָּל סוּף יִגְמַר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַה שֶׁהַתְּחִיל וַיִּיטִיב
עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְעִם כָּל אֶחָד בְּפִרְטוּיּוֹת רַק צָרִיכִים לְהִיּוֹת מְצַפִּים
לִישׁוּעָה תָּמִיד וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם וּמְצַפִּים
לִישׁוּעָה וְעַיִן יִרְאֶה וְעַבּוּדָה אוֹת צַ [הַלְכוֹת שְׁלוֹחַ תְּקוּן הַלְכָה ה' אוֹת י']:

עוֹ יֵשׁ שִׁיכוֹלִים לְטַעוֹת מֵאַחַר שְׂרוּאִים עֲצֵם רְחוּקִים מֵהָאוֹר, עַל כֵּן
יְכוֹל לִפְלֹעַ עֲלֵיהֶם עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחֹרָה חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁהוּא מִזִּיק מְאֹד
בְּיוֹתֵר מִן הַכֹּל כִּי־דוּעַ. עַל כֵּן מִי שֶׁחָסַם עַל עֲצָמוֹ בְּאַמַּת צָרִיד לְהַפְּךְ
הַכֹּל לְשִׁמְחָה, שְׁדִיקָא עַל־יְדֵי שְׂרוּאָה וּמִבֵּין עֲצֵם הַתְּרַחֲקוּת הָאוֹר
מִמֶּנּוּ עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא יָגִיל וְיִשְׂמַח מְאֹד, כִּי הֵלֵא אַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא

רוצה שהאור אצלנו ממש, כי הלא אף-על-פי-כן אנו מדליקים אור
הקדוש של נר חנכה בביתנו ממש. וכן התפלין שהם אורות
נשגבין מאד ואנו מניחין אותם על זרוענו ועל ראשינו, היש
התקרבות יותר מזה. ואם שאנו יודעין שעדין אור התפלין רחוק
מאתנו מאד, אדרבא, זהו שמחתנו שמרפאים אותנו ברפואות
יקרים ונפלאים כאלה הבאים ממרחק גדול כל כך, ובזה יש לנו
תקנה גדולה, כי בודאי יוציאנו השם יתברך מכל צרותינו ויקרבנו
אליו ברחמים. ומאחר שאנו רואים בכל עת אורות רחוקים
ונשגבים כאלה שהם אצלנו ממש, ואם עדין אנו רחוקים מהם
אדרבא, כל זה צריך לידע שלא יפל בדעתו כשרואה שעובר עליו
מה שעובר, אף-על-פי שמניח תפלין ומדליק נר חנכה וכו' וכו'.
כי צריך שיידע שעדין האור רחוק ממנו מאד אך אף-על-פי-כן
צריכין להפך הכל לשמחה, כי אף-על-פי-כן האור הרחוק הנשגב
הזה הוא אצלי ובביתי ממש, שזהו בחינת ההלל והשמחה על
תקף הנסים שנעשו לנו בכל הימים טובים והכל כדי להתחזק
על-ידי-זה לצפות לישועה תמיד, בבחינת זכר עשה לנפלאותיו
וכו' ולהיות בטוח וחתק שכמו שגבר עלינו חסדו, לעשות לנו נסים
כאלה, שזכינו לאורות נפלאים כאלה הבאים ממרחק מאד
ממרחק תביא לחמה, כדי לרפאות תחלואי נפשותינו, על-ידי-זה
אנו בטוחים בבטחון חזק שבודאי יושיענו ברחמיו ויוסיף, לעשות
עמנו נסים חדשים ונפלאים עד אשר נשוב אליו באמת ויגמר מה
שהתחיל כי דבר אלקינו יקום לעולם וכמו שכתוב: ואתה מרום
לעולם ה' (שם אות י"א):

עח עקר התקרבות רחוקים להשם יתברך, הינו גרים ובעלי
תשובה הוא על-ידי שיידעו ויכירו בעצמם עצם התרחקותם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרמ"ב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שעי"י ישיבת תיקון המידות

מהשם יתברך מצד עצמם, ואף-על-פי-כן ידעו ויאמינו גם להפך, שהם סמוכים וקרובים מאד אליו יתברך מצד רחמי השם יתברך הנפלאים מאד בלי שעור. שזה בחינת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, גר שבא להתגיר אומרים לו מה ראית וכו', ואם אמר יודע אני ואיני כדאי, הינו שמכיר בעצמו גם כן עצם התרחקותו, רק שאף-על-פי-כן חפץ להתקרב אליו יתברך מצד שהוא בוטח ברחמי המרבים, כי הוא יתברך אוהב גר גם כן, אז מקרבין אותו:

וזה בחינת מה שאמרה נעמי לרות, ארבע מיתות בית-דין נמסרו לבית-דין, ואמרה לה באשר תמותי אמות וכו'. ולכאורה, הנה זה כמו התרחקות, כי רות היתה צנועה כל כך ורצתה להתגיר בתשוקה גדולה כל כך, והיא אומרת לה אולי תחובי בחטא של ארבע מיתות בית-דין חם ושלום, וגם רות-למה השיבה באשר תמותי אמות, הינו שהיא מרצה גם לזה, הנה לה להשיב בטוחה אני בתמי וצדקתי שלא אהיה חייבת מיתת בית-דין חם ושלום:

אך כל זה הוא ענין הנ"ל, כי מחמת שעקר התקרבות הרחוקים הוא על-ידי בחינת התרחקות והתקרבות הנ"ל, שזה בחינת שלום לרחוק ולקרוב. כי תקף שיטעה בעצמו לומר, שכבר הוא קרוב להשם יתברך, אז ידע בודאי שהוא רחוק מהשם יתברך באמת, ומזה היו כל התרבותות רחמנא לצלן. כי גם בזמן הבית שאז בודאי היה זמן התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, ואפלו בשזכו לעמד בבית-המקדש בעצמו ששם תכלית שלמות מקום התקרבות, בפרט בבית ראשון שהיה שם עדין הארון והלוחות וכו', אף-על-פי-כן היו צריכין לידע כמה הם רחוקים עדין ממנו יתברך ומקדשת המקום הנורא הזה, רק להפך הכל לשמחה

וּלְבַטַּח בְּחַסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא מִקְרֵב גַּם כָּל הַרְחֻקִים, כְּמוֹ
 שֶׁרְאִינוּ בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ בְּעֶצְמוֹ שֶׁצִּמְצַם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הַשְּׂרָאָת
 שֶׁכִּינָתוּ בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ, אֲשֶׁר הֵן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם לֹא
 יִכְלְלוּךָ. וְכֵן מֵעַצַּם רַחֲמָיו יִתְבָּרֵךְ צֹוה לְהַעֲלוֹת בְּהִמָּה גְשָׁמִית
 לְרִיחַ נִיחֻחַ. וּמִחֲמַת שֶׁהֵם פָּגְמוּ אֹז בָּזָה וְסָבְרוּ, שֶׁכָּבַר כָּל טוֹבָם
 בְּיָדָם וּכְבָר קְרוֹבִים הֵם מִמָּשׁ מִצַּד עֲצָמָם וְעַל־יְדֵי־זֶה וַיָּרָם לָבָם עַל
 כֵּן שֶׁכִּחוּנֵי וְגָרְמוּ עַל־יְדֵי־זֶה כָּל הַחֲרָבֹן, שֶׁזֶה בְּחִינַת הָסִבִּי עֵינִיךָ
 מִנְּגִדֵי שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י שָׁם וְעַל כֵּן גַּם נָעַמְי
 דְּבָרָה עִם רוּחַ בְּדַרְךָ זֶה, כִּי אֶף־עַל־פִּי שֶׁעָתָה בּוֹעֵר לִבְךָ מְאֹד
 לְהִתְקָרֵב אֶל הַקֹּדֶשׁ, מִכָּל מְקוֹם מִי יוֹדֵעַ מָה יִהְיֶה אַחֲר־כֶּךָ, אוֹלֵי
 תִּתְחַיֵּב מִיִּתְּתַּת בֵּית־דִּין, וְרוּחַ הַצְּדִיקוֹת אֶף־עַל־פִּי שֶׁבּוֹדֵאֵי קִבְלָה עַל
 עֲצָמָה בְּמַחְשַׁבְתָּהּ אֹז לְהִיזוֹת צְדִיקוֹת גְּמוּרָה וְלֹא שֶׁתִּתְחַיֵּב מִיִּתְּתַּת
 בֵּית־דִּין חַם וְשָׁלוֹם, אֶף־עַל־פִּי־כֵן הַשִּׁיבָה לָהּ בְּתַמִּימוֹת צְדִיקוֹתֶיהָ,
 כִּי בּוֹדֵאֵי אֵינֶנִּי בְּטוֹחָהּ בְּצְדִיקוֹתֵי לְעוֹלָם וּמִי יוֹדֵעַ בְּמָה שֶׁאוּכַל עוֹד
 לְהַכְפִּישׁ, חַם וְשָׁלוֹם. רַק יִהְיֶה אִיךָ שֶׁיִּהְיֶה אֶפְלוֹ אִם יִתְגַּבֵּר הַבַּעַל
 דְּבָר חַם וְשָׁלוֹם, וַיִּבִּיאֵנִי לְמָה שֶׁיִּבִּיאֵנִי שֶׁאֶתְחַיֵּב מִיִּתְּתַת בֵּית־דִּין
 חַם וְשָׁלוֹם, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲנִי מְקַבֵּל עָלַי קֹדֶשׁת יִשְׂרָאֵל בְּאַמְת
 וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה וּבְאֲשֶׁר תָּמוּתֵי אָמוֹת וְכוּ'. וְאֲזִי קָרְבָה אוֹתָהּ נָעַמְי
 בְּהִתְקָרְבוֹת גְּדוֹל וְנַעֲשִׂית צְדִיקוֹת גְּדוֹלָה, עַד שֶׁזָּכְתָה שִׁיַּצָּא מִמֶּנָּה
 מְשִׁיחַ שִׁיחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב. וְכֵן הוּא בְּכָל אָדָם הַבָּא לְהִתְקָרֵב
 אֶל הָאַמְת, שֶׁעַקֵר הִתְקָרְבוֹתוֹ עַל־יְדֵי הַתְּרַחֲקוֹת. וְאֶפְלוֹ אַחֲר־כֶּךָ
 כְּשֶׁנִּתְקָרֵב הִרְבֵּה צָרִיךְ לְזַכֵּר בְּכָל פַּעַם בְּהִתְרַחֲקוֹתוֹ. רַק לֹא
 לְהִתְרַחֵק בְּאַמְת עַל־יְדֵי־זֶה חַם וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא, שֶׁהִתְרַחֲקוֹת
 יִהְיֶה בְּשִׁבִיל תִּכְלִית הִתְקָרְבוֹת, בְּחִינַת שָׁלוֹם לְרַחֹק וְלִקְרוֹב

כַּנ"ל (שם אות ט"ז י"ז):

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרמד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

עַט כָּל־אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, בְּתוֹךְ תִּקְוֵה הַצָּרָה וְהַדְּחָקוֹת וְגִדְל צָרוֹת
הַנֶּפֶשׁ וְגִלוּתָהּ, כְּפִי שְׁמֵרָגִישׁ כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ, אַף־עַל־פִּי־כֵן צָרִיד
לְרֵאוֹת וּלְהַסְתִּיכַל מִשָּׁם דִּיקָא תִקְוֵה וְסִכָּר לְגֵאֲלַת נַפְשׁוֹ לָשׁוּב אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, בְּבַחֲיַנַּת "וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שָׂבֵר בְּמִצְרַיִם", וְדָרְשׁוּ
רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: 'כִּי יֵשׁ שָׂבֵר' וַיּוֹסֶף הוֹרֵד מִצְרַיִמָּה, כִּי יֵשׁ סִכָּר וַיּוֹסֶף
הוּא הַשְּׁלִיט'; 'כִּי יֵשׁ שָׂבֵר' וַיַּעֲבְדוּם וְעֵנּוּ אֹתָם, כִּי יֵשׁ סִכָּר
וַיֵּאֲחִירֵיכֵן יֵצְאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל וְכוּ'. כִּי כָּךְ הוּא בְּאַמְתּוֹ, כִּי בְּתוֹךְ
הַשָּׂבֵר וְהַצָּרָה הַגְּדוֹלָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, צָרִיד לְצַפּוֹת לִישׁוּעָה תָמִיד,
לְהַסְכָּר וְהַתְקוּהָ גְדוֹלָה הַמְלַבֵּשׁ בָּהּ. וְכֵן הוּא בְּכָל אָדָם בְּפִרְטִיּוֹת,
שְׂזֵה בְּחִינַת 'הַהֲתַרְחָקוֹת הוּא תְּכַלִּית הַהֲתַקָּרְבוֹת, וְהִירִידָה יוֹכֵל
לְהִיּוֹת תְּכַלִּית הָעֲלִיָּה'. וְזֵה בְּחִינַת "אֲנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה
וְאֲנֹכִי אֵעֲלֶךָ גַּם עָלָה", וּמוֹבֵן בְּסִפְרֵים, כִּי בְּפָסוּק זֶה מְדַבֵּר כָּל סוּד
גְּלוּת יִשְׂרָאֵל וְכָל הִירִידוֹת וְהָעֲלִיּוֹת הָעוֹבְרִין עַל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי.
וְהָעֶקֶר הוּא הַתְּחִיּוֹת, שְׂצָרִיכִין לְהַתְחִיּוֹק מְאֹד מְאֹד בְּתִקְוֵה
הַתְּגַבְּרוֹת מְרִירוֹת הִירִידָה, שְׂדִיקָא מִשָּׁם יִרְחַם עָלָיו הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
וַיּוֹשִׁיעֵנו וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו, כִּי לֹא יִטַּשׁ ה' אֶת עַמּוֹ וְכוּ', וְכִמוֹ שְׂכַת־טוֹב:
"אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי, חֲסִדְךָ ה' יִסְעֵדְנִי", וְכֵן עוֹד בְּפָסוּקִים רַבִּים
וּבְדַבְּרֵי רַז"ל, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְהֵרָה לְיִשְׂרָאֵל הַמְּכַה לְרַפּוּאָה.
וְהֵנָּה הַפָּסוּק הַזֶּה, "אֲנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ וְכוּ'", יֵשׁ בּוֹ שְׁלֵשִׁים אוֹתִיּוֹת,
וּמִתְחַלְּקִים לְשֵׁלֶשֶׁה חֲלָקִים, כָּל חֲלָק מֵעֲשָׂרָה אוֹתִיּוֹת, וּמִזֶּה יוֹצֵא
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַמּוֹבֵא בְּשֵׁעֲרֵי־צִיּוֹן, הַיּוֹצֵא מִפָּסוּק "אֲנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ
וְכוּ'", וְהוּא: א"מ"י נצ"א וכו'; הֵינּוּ כִּי מֵאוֹת הָרֵאוֹת שֶׁל הַחֲלָקָה
רֵאוֹתֵנָה שֶׁהוּא אוֹת אֶלְפֵי, וְאוֹת הָרֵאוֹת שֶׁל חֲלָקָה הַשְּׁנֵיָה שֶׁהוּא
אוֹת מֵם, וְאוֹת הָרֵאוֹת שֶׁל חֲלָקָה הַשְּׁלִישִׁית, שֶׁהוּא אוֹת יוֹד שֶׁל
"וְאֲנֹכִי", מִזֶּה יוֹצֵא הַשֵּׁם א"מ"י, וְכֵן כָּל־חֲלָק. וּמִזֶּה יְכוֹלִין לְהַבִּין

התחזקות גדול, איך שבהתחלת הירידה, שמרמז בתבות "אנכי
אירד עמך", שהם עשר אותיות ראשונות, וכן בתוך תקף הגלות
בעצמו, שהוא בחינת תבת "מצרימה", ו"אנכי", שהם העשר
אותיות של חלקה השנייה, מרמז ומצטרף עמהם תקף הצמיחת
קרון ישועה של תכלית העלייה, שזה בחינת היוד של "ואנכי"
ותבת "אעלה גם עלה", והיוד של "ואנכי", שמשם עקר העלייה,
במבאר בפנים, מצטרפת עם האלף של "אנכי" הראשון, שהוא
התחלת הירידה לתוך הגלות, ועם המם של "מצרימה", שהוא
הגלות עצמו כל זה להורות שגם בתחלת הירידה והגלות, תקף
עמדה לנו היוד הנ"ל לשמרנו ולהצילנו שלא נשתקע שם, חם
ושלום, רק שהירידה תהיה תכלית העלייה (עי' פנים שם אותיות כב כג
כד). וזה מרמז בדברי רבותינו ז"ל שאמרו במדרש על פסוק "ויהי
בעת ההיא ויירד יהודה וכו'", שעד שלא התחיל הגלות הראשון
בבר נולד הגואל האחרון שהוא פרץ וכו', הינו כנ"ל (שם).

פ דברי הצדיקי-אמת, שמחזקין אותנו להתחזק בהשם יתברך
תמיד, ומודיעים לנו כי אין שום יאוש בעולם כלל דברים אלו
צריכין אנחנו לזהר בהם להכניסם בלבנו כטל וכמטר, שזה
בחינת מה שאמר משה רבנו עליו השלום בשירת "האזינו",
שכלה מוסר והתעוררות והתחזקות גדול לבלי להתיאש מן
הצעקה אליו יתברך לעולם, אפלו חרב חדה מנחת על צוארו של
אדם, חם ושלום, כי לא ישש ה' את עמו כי רבים רחמיו יתברך
וכו', במבאר בפנים. ועל-כן הזהיר להם ביותר שיאזינו היטב כל
זה, ואמר שם: "יערף כמטר לקחי, תזל כטל אמרתי", כי כמו הטל
והמטר שיורדין טפת מים בארץ, ואחר-כך צומח מהם צמחים
נפלאים, כמו-כן צריכין להכניס הדבורים אלו בעמק הלב היטב,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרמו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עַד שִׁיִּצְמְחוּ בְּלִבָּם וַיַּעֲשׂוּ פְרוֹת טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלֹהֵי לְהַתְחַזֵּק
בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד צָרִיכִין לְהַאֲזִין הַיָּטִב וּלְהַבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר,
לְהַבִּין הַיָּטִב רְמִיזוֹתָיו שֶׁל הַצְּדִיק, עַד הֵיכָן עַד הֵיכָן צָרִיכִין
לְהַתְחַזֵּק לְעוֹלָם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר כָּל הַצָּרָה בְּדְבָרִים הַלְלוּ,
שְׁזֵה בְּחִינַת מַה שֶּׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, אַחֵר שֶׁסִּפֵּר כָּל
צָרוֹתָיו, וְאֵיךְ שֶׁהִתְקַרַּח רַק לְשֵׁאֵג וּלְצַעֵק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ תָּמִיד כָּל
הַיּוֹם, בְּבְחִינַת "עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלָיִךְ לְעֵת מְצוּאָה, רַק
לְשֵׁטֶף מֵיָם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ וְכוּ", וְסִיִּם אַחֲרֵיכֶן: "אֲשַׁכִּילֶךָ
וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תִּלְךָ אֵינְעָצָה עָלֶיךָ עֵינַי", כִּי עַדִּין אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר
לָךְ כָּל־כֶּךָ בְּפִרְטִיּוֹת, רַק אֲנִי מְרַמֵּז לָךְ בְּעֵינַי שֶׁאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם
דְּחִיָּה שְׁרוּצִין לְדַחוֹת אוֹתָךְ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הֵן מִהַמְּחֻשְׁבוֹת שֶׁבָּאִין
עָלֶיךָ מֵעֲצָמָה, הֵן מִהַדְּחִיּוֹת הַנִּמְשָׁכִים מֵאַחֲרֵים וְכוּ' עַל כָּלֵם אֵל
תִּסְתַּכַּל כָּלֵל, רַק תָּבִין דְּבָרֵי, שֶׁאֲנִי מוֹרָה לָךְ הַדָּרְךְ וּמְרַמֵּז לָךְ
בְּעֵינַי שֶׁתָּמִיד תִּתְחַזֵּק בְּצַעֲקָה וּשְׁאָגָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאִז טוֹב לָךְ
(הַלְכוֹת עֶרְלָה, הַלְכָה ד, אוֹת טז, עֵיִן פָּנִים; וְעֵיִן עוֹד אֵלּוּל רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה וְכוּ'
אוֹתִיּוֹת קֶלֶט מ).

פֶּא עֶקֶר הַחֲנוּךְ לְעִבּוּדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ הוּא עַל־יְדֵי בְּחִינַת תּוֹדָה,
הוֹדָאָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲנֻכָּה, כְּמִבְּאֵר בְּפָנִים. כִּי לְפִי מַה שֶּׁעוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד רַבּוּי הַיְסוּרִים וְהַצָּרוֹת וְהַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלוּלִים
וְהַתְּאוּזוֹת וְכוּ', בְּיָדָאֵי הָיָה קָשָׁה לְהַתְקַיֵּם עַד שִׁיִּזְכֶּה לְגֵאָלָה שְׁלֵמָה,
דְּהֵינּוּ שִׁיְהִיָּה אִישׁ כָּשֵׁר בְּאַמֶּת כְּרֵאוֹי, שְׁזֵה בְּחִינַת גְּאָלָה שְׁלֵמָה.
וְעַל־כֵּן בְּאַמֶּת כְּמָה וְכָמָה הִתְחִילוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וַיֵּשׁ שֶׁהֵאָרִיכוּ
בְּעִבּוּדָתָם יָמִים וְשָׁנִים, אֲבָל אַחֲרֵי־כֵן לֹא יָכְלוּ לְסַבֵּל עוֹד מְרִירוֹת
הַכְּבִדּוֹת שֶׁל הַבַּעַל־דְּבַר וְנָפְלוּ כָּל אֶחָד כְּמוֹ שֶׁנִּפְּלוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.
אֲבָל מִי שֶׁחָפֵץ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ לְחוּם עַל חַיּוֹ, עֶקֶר קִיּוּמוֹ עַל־יְדֵי

בְּחִינַת הַנ"ל, שְׂבָבֵל מֶה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, אֲפִלוּ אִם
 רֹאֵה שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ הַחַיֵּב מְאֹד בְּמַעֲשָׂיו שְׂאִינָם טוֹבִים וְכוּ',
 אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן אֲפִלוּ הַגְּרוּעַ שְׂבַגְרוּעִים, בְּוִדְאֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גּוֹמֵל
 עִמּוֹ חֲסָדִים נִפְלְאִים בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ לֹזְמֵר: "עַל נִסְיָךְ שְׂבָבֵל
 יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבֵל עֵת וְכוּ'". וְבִוְדְאֵי דְבָרֵי
 רַבּוֹתֵינוּ ז"ל כִּנּוּיִם וְאַמֻּתִּיִּם, שְׂצָרִיכִין אֲנַחְנוּ כָּלְנוּ לְהֶאֱמִין בְּזֶה,
 שְׂבִוְדְאֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד נַפְשִׁים וְנִפְלְאוֹת וְטוֹבוֹת
 הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה; וְאִם יִרְצֶה לְהַסְתִּיב לְיִרְאֵה
 הַרְבֵּה בְּעֵינָיו וַיִּזְכֹּר אֶת עֶצְמוֹ הַיָּטִב, כִּמְהָ מֵעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם
 עָלָיו, כִּי כָּל מֶה שֶׁהָאָדָם זוֹכֶה לְאִיזָה מִצְוָה וְלְאִיזָה נִקְדָּה טוֹבָה,
 בְּוִדְאֵי אִינוּ נֶאֱבָד לְעוֹלָם, וְאִין כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עִם כָּל תְּאַוּוֹתָיו
 וַיִּסּוּרָיו וְהִבְלָיו כְּדֹאֵי נֶגְדַת נִקְדָּה אַחַת שֶׁל מִצְוָה אַחַת שְׂכָל אֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל זוֹכֶה בְּכָל יוֹם. וְצָרִיכִין לְהַרְגִּיל אֶת עֶצְמוֹ, שְׂבָבֵל מֶה
 שְׂיַעֲבֹר עָלָיו, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, יִזְכִּיר אֶת עֶצְמוֹ בְּכָל עֵת הַטוֹבוֹת
 וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמּוֹ עַד הַנְּהָ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִתְחַזֵּק
 לְצַעֵק וּלְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, בְּבַחֲיִנַת מוֹדָה עַל הָעֶבֶר
 וְצוּעֵק לְעֵתִיד לָבוֹא, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִזְכֶּה סוּף-כָּל-סוּף לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה,
 לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֻּת. וְעַל-כֵּן עַל-יַדֵּי בְּחִינַת זֹאת דִּיקָא
 מִתְחַנְּכִין לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, כִּי כְּמוֹ שֶׁהָעַבּוּדָה שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה בִּימֵי
 קִטְנוּתוֹ, אֲפִי-עַל-פִּי שְׂאִין לָהּ שְׁלֵמוֹת גָּמוּר, בְּפֶרֶט כִּי מִסְתַּמָּא תִּכְרַח
 אַחֲרֵי-כֵן עוֹשֶׂה הַקָּטָן מַעֲשֶׂה נְעֻרוֹת וְקִטְנוּת, אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן כָּל
 תְּנוּעָה טוֹבָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֲזוּ יִקָּר מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה הוּא
 מִתְחַנֵּךְ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם. כְּמוֹ-כֵן הוּא מִמָּשׁ אֲפִלוּ בְּאָדָם גָּדוֹל, כָּל
 זְמַן שְׂאִינוּ זוֹכֶה לְשְׁלֵמוֹת הָרְאוּי, וְאֲפִלוּ אִם הוּא רַחוּק כְּמוֹ שְׂרַחוּק,
 אֲפִי-עַל-פִּי-כֵן כָּל נִקְדָּה וְתְנוּעָה שֶׁל הַקָּדְשָׁה שֶׁעוֹשֶׂה אֲזוּ יִקָּרָה גַּם-כֵּן

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תרמח - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֵאֵד, כִּי הוּא בְּחִינַת חֲנוּךְ, וְעָקֵר הַחֲנוּךְ עַל-יְדֵי הַהוֹדָאָה עַל
הָעָבֵר, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְחַזֵּק לְצַעֵק לְהִבָּא, עַד שְׁזוּכָה עַל-יְדֵי-זֶה
לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כַּנ"ל (הלכות כלאי בהמה, הלכה ד, אות ט; עיין שבת אות

קל).